

кръвъ-тѣ си за насъ, за наше-то спасеніе? Кой отъ святыи-тѣ е далъ намъ таквыи общанія каквыто Сынъ Божій, и кой отъ тѣхъ ны е поканилъ и повикалъ както ны кани и выка Иисусъ Христосъ да наслѣдимъ съ него наедно Царство-то на Отца му? Тогазъ не е ли съвсѣмъ противно на здравый разумъ да ся молимъ на святыи-тѣ, за чувства-та на които нищо не знаемъ, додѣто имамы доказателство то на Божіѣ-тѣ къмъ насъ любовь и тържественно-то общаніе на всемилостивый-тѣ нашъ Спаситель, че всичко що просимъ отъ него ще ни го даде (Іоан. 14; 13, 14)? При това още не е ли Богъ самый-тѣ все-силный, и кой може безъ неговѣ-тѣ волѣ да ни помогне? Тогазъ не е ли съгласно съсъ здравый разумъ че трѣбва да ся молимъ на оногова само, който има силъ и може да ни помогне? Прочее, защо да обыкаемы за помощъ при святцы-тѣ когато можемъ да идемъ свободно прѣдъ всемогущаго и всемилостиваго Бога и Отца нашего? (Евр. 4; 14, 16):

*Противно ли е на Свято-то Писаніе
да ся молимъ на Святыи-тѣ.*

Първо. Св. Писаніе ны учи да ся молимъ на Бога. “Всякой който призове име-то Господне ще ся спасе” (Рим. 10; 13. Дѣя. 2; 21). “Азъ къмъ Бога ще выкамъ и Господь ще мя спасе. Вечерь и зарань и на пладнѣ ще го